

பெரியநாயகியம்பாள் துணை

சிதம்பர நடராஜர்

நடனத் திருப்புகழ்
காவடிச் சிந்து.

விரகாலார்
கப்பையப் பிள்ளை

அவர்களால் இயற்றப்பெற்று,

கு. ஆ. கிருஷ்ணசாமிமுதலியாரால்
இராஜாஜேஸ்வரி பிரஸித்
பதிப்பிக்கப்பட்டன

1916

கும்பகோணம் ஸ்ரீலை அனா.
ரிலிஸ்டர் செய்யப்பட்டது

அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான புத்தக வியாபாரிகளுக்கும் அச்சுக்கூடத் தலைவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்,

விரகாலார் சுப்பையாபிள்ளை அவர்கள் இயற்றியிருந்த மரபு நடராஜர் கடனத் திருப்புசுழ் காவடிச்சிந்து என்ற இப்புத்தகத்தை குன்னத்தூர். ஆ. கிருஷ்ணசாமி முதலியாராகிய என்னோர் சகல பாதத்தியதையுடன் பெற்று அச்சிட்டி காபிஸ்டர் ரீஜிஸ்டர் செய்திருப்பதால் இப்புத்தகத்தையாவது இதுள்ள பாடல்களில் எதையாவது இவ்விதி பெயரமைத்தாவது யாரோனும் எனது உத்தரவின்றி அச்சிடுவாரோல் என்னால் கோரும் நடவடிக்கை கவர்ன்மெண்ட் தண்டனைக்கும் உட்படுவார்களென்பதை இதன் மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

கு. ஆ. கிருஷ்ணசாமி முதலியார்
பிரின்டர், பப்ளீஷர், ரூம்பேசுலம்

விஜயபுரம் வித்வான் வெ. நா. சபாபதிபிள்ளை
அவர்கள் இயற்றிய

இராமாயணத் திருப்புசுழ் ஸங்காதகன காவடிச்சிந்து

இதில் அருணகிரிநாதர் இயற்றிய திருப்புசுழ் மெட்டிலும் அண்ணாமலைரெட்டியார் இயற்றிய காவடிச்சிந்து மெட்டிலும் இராமாயணத்தில் ஓர் பாகமாகிய ஸங்காதகனத்தை இயற்றப்பட்டது அனுமார் கடல்தான் வெதுமுதல் மருத்து ஸ்ரீராமரை பாதல் வரை விடையாக 4.

திருச்செந்தூர் கோவிந்ததாஸ் இயற்றிய

அரி அரன் இராமாயணத்திற்கு சீர்த்தனை நவரசங்கள் பொருந்தியது சிவபெருமான் மாணாவிஷனு முருககடவுள் மூவர்மீது பார்வதி இஸ்ஸ்தான் அஷ்டக மெட்டிலும் பாடிபது அனா 4.

அண்ணாமலைரெட்டியார் காவடிச்சிந்து 0 2 0

ஆர். நடராஜ. ஆசிரியர்கள் பார்ட் 0 2 0

வள்ளி தெய்வானைக்கு தக்கனத்திபேராட்டம் காவடிச்சிந்து 3.

முட்டைப்புத்திக்கும் பேணுக்கும் சன்டை 0 2 0

காக்கை கற்றென்றால் பயந்து கணவனைக் கட்டிக்கொண்ட

அபாஞ்சி என்னும் ஓர் இனிய தமிழ் காவல் 0 2 0

சுப்பிரமணியர் வீளையல் சிந்து 0 1 0

எமதுவிவசம் கு. ஆ. கிருஷ்ணசாமி முதலியார்

நெ. சி. உபாதானத்தெரு ரூம்பேசுலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிதம்பர நடராஜர் நடனத் திருப்புகழ் காவடி ச்சிந்து

விநாயகர்துதி வெண்பா

1. நந்தனஞ்சூழ்தில்லை நடராசர்நா நடனச்
சந்தடியேன் கூறச் செம்பாழுன்--வந்திதவுஞ்
சந்தியிலு மந்தியிலுஞ் சந்ததமு மந்தணர்சொற்
நந்திமுகத் தெந்தை யிருதாள்.

ததி சிந்து.

2. திருவுற்றிலகுகங்க ளன்ற வர்ண மெட்டு,

அநிலத்தினி னிறைந்த சதல்வியிர்க் குயிரா		
யமர்ந்து திகழும்	பிரகாசனை	மதி
சமந்த சடைமுடிதொ	வீசனை	காகும்
அண்டர்மாதவர்கொண்டர் பூசரர்கண் டிபாகரம்விண் டெவோதிட		
அருளையளிக்கும் விச	வாசனை	காளி
மருளநடிக்கும் நட	ராசனை.	
பூகிலேரிகர்த்தகுழன் மடவாரிருவரைக் கொண்		
முருகன் றனையளித்த	வேதனை	யுமை
யருகிலுறவணைத்த	நீதனை	ரதி
மோகனாகிய மாகமன்மத னுகமன் றுநீ ருகசாலவு		
முனிந்து விழித்தபிரக்	பாதனை	செயல்
குனிந்ததிருவிரிஞ்சை	நாதனை.	

சாற்றுக்கவி

தஞ்சை மாரநேறி.

பிரபலசாமியுடையராவர் கனாற் பாடிய

ஐழ்சோக்கழி நெடிவாசிரிய விருத்தம்

திருவார் கமலத்தடம் பணிகுழ
தில்லை நகர்வாழ் நடராச
செல்வன் மீது திருநடன
சீந்தென் றெருதுந் செய்தனனா
மருவார் சோலைகுழந் தெல்லா
எனமு மலிந்த விரலாலார்
மாயனய்பாச்சாமி செடி
மாதவட் பேரூயுதித்தோன்
பொருவாரிலாத சுப்பையன்
புலவனன்பாபது கேட்டுப்
புவனவொல்லார்தமிழ் கடலின்
பொய்யாவமுதென்ற ருந்தினராக்
உருவாரிமைபோர் விபப்பாடுமோர்
கணமுமிமையாருவிர்ப்புற்றார்
ஓராயிர நாகனுஞ் சேடன்
ஓடிமண் டுள் டுளிர்தனனே

அறஞ்சேர் பொருளுமின்பமும் வீட
டடைந்தோ மென்றாராதரையோர்
அரிபுமான்றன் பெருமையிதென்
றயர்ந்து வீழ்ந்தான் பாற்கடலில்
திமஞ்சேர் கமலாலயனாற்கு
திக்குமெழுந்த புசுழ் பார்த்து
தினகத்து நெர்க்கத்திசைமுடித்தத்
தேவனெனுமப் பெயருற்றான்
உறஞ்சேர்நொண்டர் குழாய்கள் பன்
மொத்தல் கேட்டோமரனடனம்
ஓ கோகண்டோங் கண்டோ மென்று
துகந்து திருக்கததாடினர்கான்
மறஞ்சேர் தீயோர் துந்கிரைவ
மறந்துமான விருடிகள் போள்
மடத்தும் வனத்தும் தவஞ்செய்ய
மதித்தும் துறந்து போயினரே.

ஐசைத்தருவபகூய் பகவனேனத்தருவா

யிருத்துருவநின்ற

யேனை

மனம்

வருந்து மடியவாசி

நேனை

சமம்

ஐலவார்முழ லார்களாய் தாருகாவன மாதாரிட

பிரந்துபலிகொளுந்தி

யாகனை

மத

சுரந்து அழிபுந்தொடை

வாகனை

மகிமைமிகுகிறந்து சுகிர்தவளம்பலவு

மலிபுந்திலையம்பலத்

தேவனை

தமிழ்ப்

பொலியமுனிக் குரைத்த

நாவனை

மன

மாயையோடந் நேயமாய்த் தொழுசேயுகுடுகிற் தோதவேலகு

மருப்பொன்றுடையபரன்

பாதமே

முனம்

யிருப்புற்று வந்தனிக்கும்

போதமே

சுலைமகள் துதி சுட்டனைக்கலித்துறை

சுத்திக்குமேத்தித் தொழுத பிரான்றிலையெம்பெருமான்

பத்திக்குவந்தருள் பாலிக்குளாதனைப் பாடுதற்கு

சுத்திக்குலவு வெண்டாமரை காயிசெற்குணத்தி

தித்திக்கு நாமத்திருக்கலை வானிறந் சீர்தகுமே

4. [பவணயிரியதனுட்டானே என்ற வர்ண மெட்டு]

சமலத்தவிசுறையுந்தாயே முன்னிற்பாயே

சுந்தகி

காலமோவெனை யாளலென்றிரு

கோலபாதம்ப ராவிடும்மெனை

காராய் அன்பு தாராய்

விமலத்திசைமுடிவனாவி னுற்றதேவி

விந்த

வேனையாதரித் தினனெந்தனை

யாளுவாய்த்துனை யாகுமிங்கிலை

வினேன் ஒன்றுந் தோனேன்

புலவர்க்குதவு கலைமாதே எத்தன்மீதே

இத

போதுன்னாராரு ளேபுரிந்திட

யேதுதாமத மோவருந்திடப்

போமோ நன்மை யாமோ

உலகமதனி லுனைத்தானே வந்தித்தேனே
தோடிபேவரு மாதனெந்தனுக்
டிவாமதி ஞானநன்னெறி
ஓரா யினனுஞ் சூகா

பதந்

கருணைச்சமுத்திமுபே கல்வியீயே
காலமாலையு மேனினைந்திடு
பாலஞமெனீரீ கைவிநுடிபுல்
கானேன் ஞா ம னீனேன்

யென

அருணகிரிப்பாமன்றாளே எண்ணத்தானே
ஆசிலானெறி பேசுகப்பய
தாசனுவென் சேனைபத் தொழ
லாவார் துன்ப மேவார்.

கழி

5. [மஞ்சுகர்க்குந்தள என்ற வர்ண மெட்டு]

தஞ்சமலர்மேவு திருவும் திசைமுடிவ னிசையினுயின்
கண்ணுறைமாமாது மருவுந் தில்லைக்
கர்த்தனைபரி சாதனை நடனத்தனையருண் முத்தனைகடைக்
காதுதொழின் மோன வரீனை உலவுசாரைக் கிலருமோக்கண்
காட்டியமெஞ்ஞான பானே.

செஞ்சொல்விரகாபுர வாசன் சிதமடியர் பதமனேம
செய்திடுஞ்சப்பையனார் ஞாசன் தெழச்
சுந்தைமீதம சிழ்ந்துலாவிசு சந்தோசசு கந்தநாயக
செம்புலிகவிங்க சாதனை பண்டா களெல்லா முனைடிடமுன்னுன்
சிந்திசமுதியும் போதனே.

தம்பகலைபாவும் புசலும் தூந்தரானே பரம்பரானே
தோத்தரித்தேனல்லும் பசலும் பல
தொந்தமேவிய பந்தபாசம தெந்தனாளுமென் சிந்தைதநாவி
தொந்தரவனேகமாகுதே யினைநினைக்கப் பதைத்து மனந்
துக்கமவிவாடி கோகுதே.

வெய்யவலகாசையவிட்டே வுனைப்பணிய மனப்பிரிய
மெத்தவுங்கொண்ணின் பதந்தோட்டே சிறக
வெம்புசெயனு யின்பமேயுறதுன்பமே தவிர்த்தன்பினுளவும்
வேறுயிதுவேகையவே தடையெனமோ விடைவிடையோ
விட்டகறுமோ நஞ்சாவே.

6. [தென்னாழ்வார்முக்குதவுசிலன் என்ற வர்ண மெட்டு]

தில்லைநகர்வாழ்	நடராசன்	சத்தி
தேவியுமையான்மதிழ	கேசன்	முன்னக்
தென்னவனடிக்குகந்த பன்னகப்பணிபணிந்த		
தேசன் கல்வி வேகன்		
தொல்லைமறை சொல்லுமொரு	நாதன்	அடித்
தொண்டனோரு சுப்பையன்பணி	நீதன்	ஒளிர்
சோமனைமுடித்தபான் மரியனைமுடித்த வான்		
தூயன் அன்பர் தேயர்		
காளியொடு கிர்த்தனஞ்செய்	தாளன்	சிவ
காமியின்கரந்தமுவுந்	கோளன்	இழி
கானவன்றனாகா லானவனென் கோனங்குழைத்		
காதன் பிரக்யாதன்		
வேளின்யனித்தருள்வி	கோடன்	விடை
மீதில்வருநின்ற விதி	பீடன்	வயம்
மேருமருகன்பரமன் நுருகவனத்திரந்த		
மேவன் குண சீலன்		
தஞ்சமென வஞ்சவினை	யோடும்	மணச்
சஞ்சலபகன்றுகதி	கடும்	பதந்
தண்டனிடகொண்டனிறச் சண்டனிட வன்றுயாந்		
தவிரும மதி மன்கும்		
அஞ்சலென வந்தா	நமையாளும்	அவர்
அம்புசம்லாடிசய	நாளும்	குதித்
தாடிமுடி குடிப்பதம் பாடிக்கதி நாடியடி		
யாரோ மகிழ வாரோ		

[பொன்னுலவுசென்னிருள என்ற வர்ண மெட்டு]

வானமதி தான மருங்	கேசா	மலை
வஞ்சியுடன் கொஞ்சம்	விசவாசா	தில்லை
மன்றுணடிக்கின்ற	கடராசா	நார்
மலாடிதொழ நிலமிசையவரமைதுகெட வலகெசயம்		
வந்துதவு சுந்தானே	யீசா	முனம்
வந்திபிட்டருந்தியவு	லாசா	

தானவரும் வானவரு மோலம் இட்டுத்

தயங்கியுள முயங்கியவக்

காலம்

உந்தன்

தஞ்சமென தஞ்சகுந்தி

கேம்

கண்டித்

தலைபனுமுனை சரண்டைந்தன நெனையனுநிய வினைகளை

தாண்டனனே யாண்டனனே காலம் செய்பத பொழி

தருணமலக்கருளை புரிக் கோலம்

பாவிமதன் னாவியபூம் பாணம் பட்டுப்

பாவையென தாவிர

யாணம்

வைத்தல்

பாருமெனைச் சே மென

நாணம்

விட்டுப்

பாசத்தடன் பேசத்தன சேசைக்கர மேசிக்கிய

பாதகனானேதிமெ

புராணம்

கேட்டுப்

பட்டிமுற்றி சட்டிபிர

மாணம்

பூவிலயனா வினுறைமாதி னெடு

பூமசனா மேமகிடு

வோதி

யவர்

போதரிதி யாதனா

கீதி

யலென்

போதப்பா னையும்மையுள் காத்தபெறவே ன்றறின

புண்ணியமோகண்ணியமோ

சோதி

படுத்தன்

புன்மையற நன்மை தெறி போதி

கனகசபைத் தனிலொளிரும் நாதா மலர்க்

கஞ்சரிசர்க் குஞ்சிதபெற்ற

பாதா

திருக்

சருணையிக வருணகிரி

மீதா

ளரி

கனகிடைபடு மெழுதெனவரு புனதுறுசரு கனகவிதாக்

கத்துவதுண் கித்தமறி

வாதா

ளர்

கழிக்கவகை பொழிக் கவினுமவாதா

அனவாதஞ்சனகாமுத னெடு என்

கையனே சப்பையனனி

பாடும்

கரு

னாலயனே மாலையனார்

தேடும்

பொருள்

ஆதித்தனி யிறைபவனவ நீதிப்பா னுனைவிடபெனக்

காருயிலைக் காருமுனி

வாடும்

விழிக்

கலக்கமதை விலக்கியருள் வீடும்.

கட்டளைக்கவித்துறை

எல்லையிலாச்சக வீட்டுனா பகனேயிறைவா

எல்லையிலாந்தனமா துதலாண்மகிபாவகை

மூலையிலாங்கிலி குழ்புனமேபமுது மறைசொற்

நீலையிலாடியதே வாவருவீனே தீர்த்தருனே.

[பூமிமெச்சிமெண்ணாலை என்ற வர்ண மெட்டு.]

116

[இராகம் தேகிக முகாரி அடதாளம்.]

தேசலாவு தில்லைவாசனான	நடராசனே	
பிரதாசனே	கயிலாசனே	தூளிர்
செவிகள் கங்கை கொன்றை நம்புதென்ற முடிபிசனே		
வாசுதேவனிதம் பூசித்தேற்று	மதிவாணனே	
பணிபூணனே	சீபூணனே	உனே
மதித்தினுன வந்துதித்தி	வனியலிசனே	
வைபவீதின்நிர்குப்பையனாடு		
விடைமேலனே	கனையலனே	பொல்லா
வஞ்சனாவினுமுந்தஞ்சமாகினென	யரங்கனே	
லகயிந்மான் மழுவும்வைத்துலாவு	மருணாதனே	
முடிமக்காதனே சதுர்	வேதனே	கருவ
காலனாந் யோரு கலைநுனாதத்த	நீதனே	
எந்தநோத்தினுஞ் சிந்தித்தேனரிய	பேகனே	
உமைப்பாகனே	மணிவாகனே	மனம்
இரங்கிவெண்ணென்ற வரங்கொடுத்தருள யோகனே		
நந்தனாருடையபந்த நீக்கிய	சகாயமே	
உந்தனேயமே	சொதுந்தேயமே	எனே
நானுமாதரித்திங்காணவே	வருதன்தூயமே	

[கண்ணுபிரம்படைத்த என்ற வர்ண மெட்டு.]

[இராகம் ஆனந்தபாவி அடதாளம்.]

வண்டார்மலர்ப்பொழில்கள் விண்ட	மனின் மனைகள்	
மலிதிலையம்பதி யிதுதெரி யுபுதி	மங்கையே	பனி
மலைமகளுக்குஞ் சொரு தலைவழிப்பது	கிங்கையே	
தண்டாமரைப் பிரமன் கொண்ட	யிப்பதியின்	
தரிசனேயுற்றவரி ருவினை யற்றவரி	தங்கமே	
தமிழுணர் சுப்கீப்பவரிதமொழிசென்ற	வாங்கமே	
கண்டாற்கதியனுக்கும் விண்டால்வினை யடதும		
கருதினவர்க்கருளமுத மனித்திடு	கேனியே	யிது
கலியறவப் பதஞ்சலி புலியுப்பணி	காணியே	

பென்டானவர் மயலிற்றிண்டாடி விற்பவரின்
 பிரையமொழித்தரு மதிதருவித்திற டேமே வித
 பெருமைவவந்தனர் மருவியசித்திர கூடமே
 தேவாரதப்பதிகம் நாவாரலின்வெக்குர்
 திருவடியுர்க் கன்மொலிமறையின் னெலியெங்குமே பல
 தெருவினுஞ் சங்காசிவ சிவவென்னெலி பொங்குமே
 மாவார்மதிக்குரிய பாவாணருக்கரிய
 மணிமொழி வித்தருதுதல மிப்பதி மங்கையே உயர்
 மனைமடமங்கையர் படிந்தியுந் சர்க்கையே
 பித்தத்திருத்தலமு மித்தத்தினைத்தலத்துக்
 கிணையிலெய்கிற முறையிடுகின்ற வேதமே யந்த
 இழிகுலாந்தனு முருகியமந்து விளையுமே
 பித்தத்தினைக்கதேதுச் சிந்தைக்குறும்புதுத்து
 பரிவுடனப்பரு மிருவருமுன்னப் கோயிலே விதை
 பலதாஞ்சொல்லடி யழகிய நின்றது வாயிலே.

[சென்னிருளாகர் என்ற வர்ண மெட்டு.]

தில்லைச்சிதம்பர ருத்தன் நல
 தினதயாபர வேதன் அட்ட
 திகையெங்கணு மிசைதங்கிய
 திவசங்கக னருளின்கிதர்
 தேடு மின்னே காடு
 முல்லைபுகும்பன் மாணே வண்டு
 மொய்த்தகருங்கிழந் தேனே விண்ணம்
 முகிலிப்புரை யருளைப்பொழி
 மகிமைக்கிற யடிமைக்குற
 முந்து நெஞ்ச வந்து
 செய்தபலங்களைப் போக்கும் வருந்
 தியனில்லங்கள் நீக்கும் பா
 சிவனைக்கரி முகனைத்தரு
 பவனைத்தலை யாணைத்துநி
 செய்வாய் நீச முய்வாய்

பெயர்க்கவடைந்து நீ	ராடி	நறும்
பூமலர் தூலிப்பண்	பாடி	பதம்
பூசித்தி வாயத்தனை		
நேசத்தாட னுசித்தவர்		
பூலியுக் பதஞ் சலியும்		

கம்பினவர்க்கிரு	தாளை	நரு
காடகத்தேவைபென்	களை	விஜய
கலஞ்சுறநமு மலமுற்றி		
சுலமற்றி நினைவுற்றி		
கட்டார இல்கை கெட்டார்		

அம்பிகையினரு	மனைசன்	தமி
முாதன் கப்பைய	தாசன்	சொலும்
அருமைக்கவி யதனைத்தினம்		
பெருமப்பெற மததம்மற		
வாரித மட் மாதே		

[செந்தின் மாநகரந்தனில் என்ற வர்ண மெட்டு.]

மஞ்சலாயி விகுசியக்கோயிலில்		
வாழ்பவனாண்ட	ராசன்	கரி
பூழ்வினைத்திரப	தெசன்	கிண
வஞ்சமிஞ்சிய புஞ்சனாய		
கஞ்சனின் னுயி ரெஞ்சலோட்டிய		
வல்லமாதவ னோடயனாரி		
வாதினைத்திரரு	மனைசன்	இரு
காதினில்வார்குழை	யிசன்	

அஞ்சுபூதம் தாயருவாயுரு		
வாயமுன்றோனென்	கோபன்	மிகத்
தாயவல்லானரு	உபன்	மி
பண்டபிண்டமுங் கண்டவானவன்		
பண்டிதன்டுடன் மண்டிபோரிடு		
மந்தகாசனானியை மாய்த்தவன்		
பாணிகொன்றோனனு	தாயன்	கோம்
மாணவைத்தோன்	கமழ்நீயன்	

அந்திராவீனீம் சுந்தரோவிட

அன்புறத்தூது

முன்புகொல்லால்

அன்றுநொந்துவ ருந்துமாதும்

னின்றுவந்துயி ருந்துதாயென

அஞ்சிடாது மருத்துயம் பார்த்தவன்

ஆதியோடந்தமு

சாதியும் பேதமு மல்லான்

சென்றோன்

மயின்றோன்

சார்

பான்

சூடு

சுந்தமாவலிச் செந்திடுவாழ்

காபுரச் சுப்பையன்

கோபுரமேவிய

சுந்தனுமலை தந்தடிமலை

யும்புரத்திட வந்ததேவன்முகம்

கண்ணநாயகன் வண்ணபொற்றாளுகினைக்

கண்ணுறவேப்பவ

தெண்ணிடவாய்க்கு மவ்விடும்

பாடற்

கூடற்

பெறுந்

பதி

மோடும்

மனத்

[ஆறுமுகவடி வேலவனை என்ற வர்க்கை மெட்டு]

சிற்றம்பலத்தரசே வுரைசே ரருஞ்

சீவதயா

சிலநடனசிகாமணியே பணி

தேவமனோ

பானே

அருட்

கானே

சுற்றவர் நற்றவருற்று பூசிக்ஞன்

கனகசபா

காலத்திலேயனு கலத்தைபேவிதற்

காருமிது

பதியே

இத்த

ததியே

ஆவ்வாரமான கொடுங்கிழக்கே

வகழ்ந்தெரிய

ஆதாவேனு மிலாதவனாதவி

ஞலேக்களும்பனை

நினைபேன்

சூடு

பேன்

கீங்குத்திவயா கிட்டையிற்குடு

நிலைமையறிந்

நின்மகிமைக்கனிற் கண்டுமுணர்ந்துமென்

னெஞ்ச

திலனை

பெரு

முருகெனே

சுண்டனிரிம் கொடுந்தண்டனைக்காளெனத்

தள்ளிவிட

மனமோ

அன்றி

சஞ்சலத்தீரவும் சஞ்சமலர்ப்பதற்

தந்தருளச்

செனமோ

தொண்டரைக்கண்டு நற்கொண்டெய்யாதிசழ்த்

அத்தவதைப்

பழித்தேன்

பொன்னை

அக்கமெல்லார் தருவித்துத்தருமே

தோகையருந்

பிழித்தேன்

சுன்னைக்கிருக்கிறார் தேவகொருதினத்

தேயழியுஞ்சு

தம்

அதை

ஏழைச்சிறியேனிலே யெனவெண்ணி

பிடுந்தேன்

பலவிரதம்

நன்றதமிழ்ப்புகார் தோதுப்பைபயனை

நாமுக

தெனா

துணி

நாயனெனதறியாமையெனாமற்

நன்மைதரவா

வா.

(சேமமாய்ப்பணிபன்னாழமலை என்ற வர்ண மெட்டு)

சுபபையற்கருளுமப்புகார் சமுனை

பொதனை

நீருடைன

பாதனை

யருந்

நூதனையகல நாநனைமறைசொல் நீதனை

சூகழக்

காதனை

அப்பருக்குக்கட விற்புணையாகமுன்

தோற்றினீர்

கொடியகூளை

மாற்றினீர்

யாக்கள்

அமலமென்று வருசமணரைக்கமுனில் ஏற்றினீர்

பொருள்

சாற்றினீர்

தக்கன்றன்றனை நக்கவெக்குயிரை

நீக்கினாய்

சலந்தானைப்

போக்கினாய்

முடித்

தலையிலமண்ணை யெடுத்தலைகொள்வைப்பதறி தேக்கினாய்

டாக்கினாய்

[மண்ணுள்]

பஞ்சுத்தடியர் மிக்குவந்திறைஞ்சு வாடினாய் பஞ்சு
 சிரம்பிள்ளைக்குந் கோடினாய் பஞ்சு
 பண்ணைமந்தர்கனிற்காண்டிபற் குறுதிதேடினாய் சண்டை
 கூடினாய்

பத்துச்சென்னியைப்படைத்தஞானமு வாட்டினார்
 நிதிதருமிக் கேட்டினார் பாச
 பந்தமேடவச்சம் பந்தர்க்காரமுதம் ஊட்டினார் முந்தி
 காட்டினார்

அத்தத்தின்சுலைக்க ஸ்தலதபேந்திபலி கெஞ்சினார்
 மலரணையில் தஞ்சினார் சொல
 சூதிபந்தடுவேதுமின்றியுரு பிஞ்சினார் யழி
 மஞ்சினார்

ஐதலத்திடையுன் பாதமோதலறு வாயினென்
 அமெழிறவி நோயினென் அணி
 புவையார்மயலி னூவ்நாயவல மாயினென் கெட்ட
 நாயினென்

மீதனித்தருளையாதரித்தலும் பாரமா
 அருகெவரத் தூரமா சற்றும்
 வித்தகம்மறுமுன்மத்த கணன்றுனக்கு கோர்மா செய்யும்
 கோர்மா

கட்டளைக்கலித்துறை,

தின்னம் பலபிறப்பிற் கிடமாயடியேனுழல
 தின்னம்பலர் நிகர்க்குங்கழற்கேது நினைந்தேன்
 அன்னம்பலந்தரு கேஸ்வயற் றோறுமமர்ந்ததினை
 பொன்னம்பலத்தரசே வெளிபேனைப் புரந்தருளே

(புள்ளிக்கணவமயில் என்ற மெட்டு.)

அய்யலத்தினினிற்றே யாமெ என்னை
 காவைகார்த்திடெனப் பாடும் பழ
 கனப்பாசேவைசெய்யு மின்பமே மறந்த
 நெஞ்சம் கொல்து நஞ்சம்

செம்பருத்தின்முதுகி
சேபாமாதிபயன்
நேவினற்பதியில் மேவிநிற்கலற்ற
தேதம் மலை நாகம்

சேதம் அன்னத்
கூறும் மூதத்

தந்தையினையேத்
நனத்தையாழிமலை
தரையினங்கவர்த
தலையே கவலுச் சிலை

தந்த சிலை
முந்த மீட்டு
வனரவணங்க ரெது

கங்கைவேணியார்த
கருத்தாராமாண
கரியுரித்ததுங்கன் தங்கனைக்குடங்கு
கண்ணன் குழிப் புண்கள்

தேவர் தொழும்
பாவர் செய்

வண்ணமேகமுற்று
வாய்க்கூர் திலைப்பதியின்
மாசிலாதஞ்ஞன்ம் பேசுடாதிருந்த
வாயே மலத் தீயே

லாவும் மதிந்
மேலும் அத்தன

கண்ணப்பருக்கருண்
காத்தனாண் கன
காட்டினுதன்பகழ் சேட்டிடாதிருந்த
காது கமன் தூது

மேதன் மழுக்
யோகன் தில்லை

சுத்திகாளிவெட்க
சாயத்தெனம்மை
தாயினின்புலையன் கோயில் செல்வனஞ்சு
தாங்கள் விடத் தேள்கள்

சூர் சென்ற
வாடி பெற்ற

யத்தியொடுநிதமு
பையன் தமிழவாவு
யாத்தையாடியுயர் சிரத்திலே குவியா
பாணி நா கேணி.

மோதி நெஞ்சப்
மாதி சிதம்

(வண்ணத்தினைமாவை என்ற மெட்டி.)

தில்லைநகர்வாரும்
நேவனுணபரி
தேடகடித்தினை
தினைமேவிய புனமிதொரு

அத்தனே ருத்த
சுத்தனே மறை
கத்தனே கருத்

வனமாதிடை மனத்தாவிய

சேயைத்தருஞான

நிவரணத்திட்டம்

முத்தனே

நித்தனே

புந்

அல்தும்பசலுஞ் ப

அற்புதனேமழுக்

பாபவணிக் தருண்

அடிமீ துறை யடிநால்வருக்

கறமாதிசெய் பொருளோதிய

அம்பரணைகனத்

பாமலழித் தனவே

பைபனே

கையனே

மெய்யனே

த்திமே

பொடி

கல்லா

தார்பனே

மெய்யனே

மதி

கீரிந்துழிபித்

கெஞ்சினுணாகல்லன்

கீலவிழியார்சி

கிதழும்புருப் பதமாமலர்

துதியாதலைத் திழிவாகிய

கீசனடியேன்வி

கீருத்தயைசெய்ய

கேசமே

மோசமே

கேசமே

பென்

தரு

வைத்து

வேசமே

மோசமே

பெற

மின்றியே

குன்றியே

கன்றியே

வரும்

பலப்

முகம்

பாதிதகதியான

பாசநந்தியுன்

பாபமிருத்ததான்

பாபாதிருப் பதமியன்

நூலார்நகைக்கிட மாகுது

பாதம்புணையெனும்

பாலிப்பதும் பெரு

கென்றியே

கன்றியே

பெற

நடனத் திருப்புகழ் காவடிச் சிந்து ருற்றிற்று.

சு. சூ. சூ. சூ. சூ. இரண்டாம் பாதம் வெளிவரும்

அரிச்சந்திரவிலாசம்

திருப்புகழ்காவடிசிந்து

இதை திருப்புகழ், காவடிச்சிந்து, டிராமா மெட்டுகளிலும் பழங்காலத்து உபயோகப்படக்கூடியதாகவும் தேவோத்தரணத்தைய சபையிலிருந்து அரிச்சந்திரன் மட்டாதிஷேகம் வரைவில் எரிகாரனார் சுப்பையாபிள்ளையவர்களால் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது விலை அரு 3.

கு. சூ. குருஷ்ணசாமிமுதலியார் கும்பகோணம்,

தினமென்று நினைவாழ்க் கல்லிசெவகாமிசிறு

தென்புயராமந்த மண வானனே பழ

வனபாதமுந் துந் துறையுந் தானனே சக

திசனேயிர காசனே நட

பாசனே கயிலாசனே தர

தேவர்கள் நினத்து திக்துந் தேவனே தயிழ்ப

பாங்குவிச்செய்தி நென் னுயனே

யங்கிலிந்தேயகார் வெந்தெழுப் புரபெரிய

பாந்தவா தயங்கயனதொழ நீதனே சரத்

நித் தவா வழுதலிந்த தின நனம

பாதிமேயாரு சோதியே மறை

பாதிமேயென னோதியே வரு

பாத்தி பதகம்பாகபதக் தாசனா யமன்

தூந்திடச்சிதவன்ருயம் கந்தனா

தேடித்திருமாவயதும் காமயதியாத யிரு

சேவடிமுடி படைத்த துண்டலா கனி

மாவடிவிலிந்திருத்தும் துண்டலா பவத்

தியோதரின் மனபளித்த தினி

சேயனலாதென னாயமே வநுந்

தினினையத்தித திருமே விரத்

புகினிலவேதிலைத்தினை யாருமே

கோத்தரத்தஞ்சமெனப் பாடியடிபென் வருக்க

கொஞ்சமுமன திரக்க மிசையா அருட்

புஞ்சுமேயஞ்சமேயா யிரு சொலையா சகித்

கோலசேனிய குலபாளிய

காலஞ்சினிச் சேலமயா வயிர்

கொளவநுதிப்பாது விடை யெறிமே வந்து

கள்ளவேயெனயாளுயர் சொறியே

சட்டனைக் களந்த மறை

பட்டாசனக் கட்டித்தென் பாதிதுணுது டப்பாவிசை

விட்டாசனதுதாது காணித்த தீழிதுததாய கனியின்

பிட்டாசன ததுதா மாணமுதலோர் பணிக்குருகனே

நடபாசனே தினன மனநிலித் துென்றிய காயகனே